

0257. Hej, pasterze

Hej pa - ste - rze! wy - tłu - ma - czcie, cóż to zna - czą
te dzi - wy? Ja - sność wiel - ka spa - dła z nie - ba,
gdy - by o - gień pra - wdzi - wy.

2. Ku stajence idę bliżej, tu spostrzegam, że sobie
W bardzo lichym, co w bydłym Bóg założył byt w żłobie.
3. Józef z Maryą ubolewa, patrząc na nowe dziwy,
Że z bydłaty wespół leży Pan i Stwórca prawdziwy.
4. Cóż Cię Panie sprowadziło tu do lichej tej doli,
Miłość Twoja, byśmy wyszli z czarta wiecznej niewoli.
5. Niech Cię za to, żeś się zniżył, wielbią wszystkie stworzenia,
Niech Cię wielbi ziemia, morze, boś zszedł dla odkupienia.

Kantyczki z nutami, Kraków 1911